

Értesítések: a nem fogadtatott.

Előfizetési árak:

Helyben hármas havi, vagy
vidékre postai küldve:

Egyes évre . . . 6 ft —
Félévre . . . 3 ft —
Negyedévre . . . 1 ft 50 —
Külföldre egyes évre 20 frank.

Egyes évre 5 ft 50 k. a kapható
a kádóhivatalban a Gross Gusztáv
kötőműhelyeknél.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a
Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

Fő- és felelős szerkesztő:
Drs WEISZ IGNÁCZ.

Szerkesztőhely: Irda:
Brassó, Lapnyári 10. sz. alatt,
hova a lap szállása illetékes közlemények intése.
Kiszámlázó vissza nem adható.

Szerkesztő:
Drs FISCHER ÁKOS.

A „Brassó” t. előfizetőihez.

A „Brassó” eddigi szerkesztőjének a lapról történt megváltozása következtében, ezen lap további szerkesztését tisztelteltől albírtott vállaltam.

Nem először jelenek meg a „Brassó” t. olvasói előtt és nem először lépek a „Brassó” programjával a t. közönség elé.

Midőn előtörték és fél évvel a megszűnés után „Brassó” fenntartása érdekében a lap szerkesztését kezembé vettem, már akkor, de azelőtt is, míg a „Brassó” munkafára voltam, elmondtam nézetemet a „Brassó” hivatását illetően, és mert ezen nézetem nem változott, de a viszonyok is majdnem ugyanazok, fölölleges is tán, hogy mint szerkesztő programot vállaltam.

De mert így esetekben a program kifejtése általános szóköz, és a t. olvasóközönség joggal elvárhatja, hogy az új szerkesztőségnek a lap szerkesztése körül elvi és nézeti nyit kifejezést jussanak, e tekintetben sem térek ki köztölességek eljuttatása elől és követendő elveimről és nézetemről a következőkben szövegek be.

Politikai irányára nézve a „Brassó” a szabadságharc elvitel valjós és feladata első sorban az, hogy a magyar államiság és a magyar nemzet jogos érdekeit képviselje és véddé, feltétlenül támogatása a kormányt és annak képviselőit mindeztől ott, a hol ezt a fenti érdekek parancsolt követelik.

Ezen politikai irány és feladat és az, hogy a lap kormánypárti, nem zárja ki

azt, hogy a „Brassó” a kormány tevékenységét tárgyalgató bíráló tárgyára ne tehesse és hogy a kormány figyelmét Brassó város és a vármegye jogos ügyeire, speciális viszonyaira fel ne hívassa, stb. ellenkezőleg, mert a lap a kormányt támogatja, számíthat is arra, hogy a kormány által meghallgathatók.

Mit régebben, egy most is esztelennek és jogosatlannak, nemcsak, de a bűnösséggel határos hibának tartanók, ha a magyarság itt ellenzéki vélemények által vezetik.

Száz és román testvéreink vagyunk, melyek lapunk készséggel úgy tért bármikor, de tudjuk azt is, hogy panaszai alkalmatlanok uton és a társadalom jó akaratával elenyészethetnek, a miert is a közönségszerű feladatunknak fogjuk tartani, mindent elkövetni arra nézve, hogy az államiat belsőleg veszélyeztető hatás, midőnt fél részről alkalmazott túlság fölötti támadt félreértések, gyanúsítások elenyészethetnek, hogy a testvérmunkákkal karöltve működésünk szerelhet hazánk javára.

Társadalmi tekintetben minden egyezkedni kell az új irányú, hogy Brassó város és Brassó vármegye magyarsága erősbölk, hogy kebelben minden pártoskodásnak, jogosatlannak ambícióknak és szakadásnak elvitte vétség, és hogy végre elerjük a magyarság között azon testvéri egyetértést, mely után oly régi törekvésünk.

Kiváló gondot és figyelmet farsadalmi fordítani arra, hogy a magyar társadalom által létesített intézmények és alkotások továbbra is fenntarthatók, a szükséges támogatásban részesíthetők és hogy a meg szükséges intézmények létesíthetők.

Nem fogjuk szem elől tévesztani, hogy Brassó kereskedelmi és iparos város, miert is a kereskedelem és ipar emelést

mert ez csak szakadást idéz elő a magyarságban, a szakadás pedig gyengít. Szász és román testvéreinkkel szemben a testvéri szeretet fog vezetni, az a szeretet, mely még a tévelygőkkel szemben is a szeretetteljes elémzését gyakorolja.

Jól tudjuk, hogy román testvéreink nem vannak jogos panaszai, panaszai, melyeknek lapunk készséggel úgy tért bármikor, de tudjuk azt is, hogy panaszai alkalmatlanok uton és a társadalom jó akaratával elenyészethetnek, a miert is a közönségszerű feladatunknak fogjuk tartani, mindent elkövetni arra nézve, hogy az államiat belsőleg veszélyeztető hatás, midőnt fél részről alkalmazott túlság fölötti támadt félreértések, gyanúsítások elenyészethetnek, hogy a testvérmunkákkal karöltve működésünk szerelhet hazánk javára.

Társadalmi tekintetben minden egyezkedni kell az új irányú, hogy Brassó város és Brassó vármegye magyarsága erősbölk, hogy kebelben minden pártoskodásnak, jogosatlannak ambícióknak és szakadásnak elvitte vétség, és hogy végre elerjük a magyarság között azon testvéri egyetértést, mely után oly régi törekvésünk.

Kiváló gondot és figyelmet farsadalmi fordítani arra, hogy a magyar társadalom által létesített intézmények és alkotások továbbra is fenntarthatók, a szükséges támogatásban részesíthetők és hogy a meg szükséges intézmények létesíthetők.

Nem fogjuk szem elől tévesztani, hogy Brassó kereskedelmi és iparos város, miert is a kereskedelem és ipar emelést

célzó minden térvetést támogatni fogunk, de e mellett nem fogjuk elismerni a t. olvasónk igényeit a tudományos és irodalmi téren is kielégíteni.

Hatóságainkkal szemben az elfogultatlan járatot fog vezetni, melyet esetleges kritika esetén sem fogunk szem elől tévesztani.

A befutási esztendő ügyét, mint eddig, egy határozat is állandó tanulmány és megvilágítás tárgyává fogunk tenni a biztos meggyőződésünk, hogy a csángók jogainak javítása — különösen mintha a nagyméltóság földművelési miniszter ur a Hottala képviselője — midőnt több fog követelni.

Mintha a szomszéd Fogaras vármegye politikai magyar lapja mincsem a „Brassó” fenntartása óta Fogaras vármegye érdekeit is képviselje, már csak azon állandó félreértés és támogatás is, melyben a „Brassó” t. Fogaras vármegye részesített, közönségszerű teszük, hogy meg egyetértés jövire is fokozott figyelemmel képviseljük és támogatjuk.

Ezek több vonatkozásban programunk részeit.

A „Brassó” jövő évi január elsejével tizedik évfolyamába lép.

Kilencz éven át híven, kitartóan és sokszoros áldozatok árán képviselte és védte itt a magyar érdekeket; soha arra tudva alkatmal nem adott, hogy a magyarság és lapja elégedetlen legyen és ezt eléggé igazolta az, hogy Brassó város és Brassó vármegye magyarsága a lapot mindig szíves támogatásban részesítette és

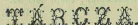
— És ma? végei vége örömeinek, boldogságának és fájdalomnak is; követő egyetlen — még holtá után is rejnőg halottasok földönti gyémántot és ma egysejtlen van vele ott az egész, a hol kézzel csak boldogság boldogság.

De itt maradtunk mi, kik benne társadalmunk szívünk egy részét vesztettük el és itt maradt a sora által sújtott fél, ki társaságban egy egész életre szóló boldog család életet akar teremteni, ki szíve egésze megleltetve ragaszkodik szíve választottához, ki példás tisztelettel parancs fölölélésénél nyitja szeretett nejt hosszú boldogság alatt és ki ma né és gyermek nélkül búsított, fájdalommal téli szírvál álton sárhátot előlt, melyek az ő mindentől, egy egész világot maradt el előre öltökre, visszatérhetünk.

Mi, embertársai, nem nyújthatunk neki azt, a mi őt egy vesztéséigért kárpótolná. még csak vigaszt sem nyújthatunk, mely ezen vagy fájdalomt nyihattatja, de hozzájárulunk részvételünk, annál a részvétel, mely szírvál midőnt jón és a mely őt egész szeretetünkkel biztosítja, és lelünk egésze megleltetve öltözik valja nyitva teljén valósággal érzelésben azon indatban, hogy fájdalommal nem egytől áll, mert abban vele testvériesen együttérmezünk, azt mely vele megozartuk, mert az mindnyájunk közös fájdalma.

Mi, embertársai, nem nyújthatunk neki azt, a mi őt egy vesztéséigért kárpótolná. még csak vigaszt sem nyújthatunk, mely ezen vagy fájdalomt nyihattatja, de hozzájárulunk részvételünk, annál a részvétel, mely szírvál midőnt jón és a mely őt egész szeretetünkkel biztosítja, és lelünk egésze megleltetve öltözik valja nyitva teljén valósággal érzelésben azon indatban, hogy fájdalommal nem egytől áll, mert abban vele testvériesen együttérmezünk, azt mely vele megozartuk, mert az mindnyájunk közös fájdalma.

Dr.

„Hangulatok.”

Két sőhaj.

Mért nem száll le néha-néha
Egy angyal a földre?
Minden árva szívem
Beirni egy könyvébe . . .

Hadd írja be engemet is
Az első levélre,
Annak is, annak is
A legelőre.

Mért nem száll le néha-néha
Egy angyal a földre?
Minden csafja kis lányt
Beirni egy könyvébe.

Hadd írja be a rózsám is
Az első levélre,
Annak is, annak is
A legelőre.

Egyáms mellett . . .

Egyáms mellett ol-megyünk,
Tárlások tekintetünk.

Fogadod is köszönetem,
De nem szólnék te sem, én sem.

Kevélyeség a pillantásunk,
Dacból van a mosolygásunk.

Bűszkék vagyunk végtelenség . . .

— De hiányunk mind a ketten!

Szabolcsa Mihály.

Simay Gerőné halálára.

A brassói magyar társadalomnak épű mint az egyes emberei közt tevékenységét különböztethetünk meg: az ész és a szív foglalkoztat.

A társadalom egyik része lelki és vigá el azt, a mi az ész tanúsága, a társadalom másik része pedig az ész elhész a szívet, az érzést, azt, a mi élet, a mi melegség, a mi nélkül nincsen szeretet, nincsen jóköténység.

A szív egy melegség minden aközött a brassói magyar nők szolgálatján, őt azok, ki minden jótörvény cselel intézményi létesítmények, azok fenntartása érdekében fáradoznak.

Kövesen vagyunk magyarság és ha azok lelki és szív, egy-egy lelki, ahogy, érzék, táj-
lelki az utat, melyet maga után hárthatunk, mert kérde, sokszor nagy kérdés az, hogy rajtunk ezen be be fog-e telletni?

Ha azok közül kől élvezetünk egy-egyét, kől szellemi napozásunk a magyarságunk, még csak remélhetjük, hogy a megértés helyi ki fog telletni, mert hiszen tudományban, műveltségben nincsen hány hányban.

De ha olyat veszt el társadalmunk, ki munkálkodásunk a szívet és szeretetet adta, ha abból vesztünk, a mire ill legmagyabbságunk van; szívünk, érzelmünk meglebőb, akkor ez mindig nagyok, fájdalommal veszteség, mert ki tudja, hogy helyreállótatik-e azon veszteség; hiszen manapság mi

sem hogy jobban és gyorsabban az embereiségnél, mint a szív, az érzelm.

A társadalom legnagyobb része ma már realista, hideg, és kevesen vannak, kik még szívűk, érzelműk tisztaság megőrzés és ki érzéketlenség meglebőb; ezért vonzódnak ahhoz, ki jó szírvál bír, a ezért közzévesztés fájdalmunk, ha egy szerető szívet vesztünk.

Egy ill melegen érző, minden szép és jó iránt fogékony szívűt, társadalomunk egyik legrokonszenvesebb, törekvő tagját vesztettük el a magyar társadalom, a b. h. 4. és által Simay Gerőnében, ki vesztésünk kiserített ki a temetőbe, oda, hova mindnyájan eljutunk és a honnan nincsen visszaférő soha.

Öt volt a temetés: majdnem az egész város lakossága, lélek és nemlélekű különbözőség nélkül, minden mindnyájan elvezetett őt és éreztek, hogy a drága halott kiérdemelte ezen impozáns vigasztalást, és hirtelen maradt szem nélkül, mert hiszen mindnyájan szerettük, tiszteltük és tiszteltük.

Még hirtelen nem ott lájtuk őt, a mint szép és nemcs birtakodást állt mellet, lájtuk mint melegen manapság, ki szíve választottjának örök hűségét esküdtük, lájtuk mint boldog, elégedett aszonnyit és később mint anyát, a mint szeretete melegeivel egyetlen gyermekét és lájtuk, a mint esen anyany, egyetemes gyermeke elvezetés mellett búsított megfőrt, temetőnkhez közel volt kerdőgő fel a Mendehegyre.

